

Kaip pasikeitė mūsų kraštas per 99 metus

Augustinai Voldemarai,

Viskas mūsų krašte buvo gerai, kol žmonės versdavosi žemdirbyste ir tik nuo paties žmogaus pastangų priklausė, kaip jis gyvens. Dabar gi žemdirbystė jau nebe madoje, žmonės tikisi iš kitų darbų užsidirbti daugiau, negu iš žemės. Tačiau taip, kaip bebūtų liūdna, nėra. Pinigų stoka yra didelė problema mūsų šaly. Jeigu žmogus gyvena vienas - jis pilnai gali gyventi be skolų. Tačiau, jeigu žmogui reikia išlaikyti šeimą - čia jau beveik neįmanoma be įsiskolinimų. Todėl didėja emigrantų skaičius. Ypatingai jaunimas keliasi iš mūsų krašto, nes negali įsivaizduoti savo ateities savo gimtajame krašte. Mūsų krašte, jeigu esi bedarbis, esi skolingas valstybei. Maža to, tavęs dar ir neapdraudžia, tad jeigu netyčia sveikata pradėtų šlubuoti - su mūsų valstybe ir ligoninėmis nesusimokėtum iki gyvenimo pabaigos. Liūdna, kad mūsų politikai gali džiaugtis prabangiu gyvenimu, žinodami, kad šalyje žmonės negali normaliai gyventi. Dirbame, kaip arkliai, iš to NIEKO negauname. Valstybės valdovai tik džiaugiasi, kad šalyje atsiranda vis daugiau alkoholikų, bedarbių. Juk jiems taip apsimoka. Ką dar galiu pridurti... Net Gedimino pilies kalnas slinkti pradėjo, sudaręs didžiulę skylę po pačia pilimi... Lyg parodydamas, jog mūsų kraštas jau visiškai nyksta. Žinoma, jeigu mūsų politikai pradėtų galvoti apie šalies padėtį, o ne apie tai, iš kokio čia paprastojo valstiečio pinigų išplėšus, visi emigrantai pradėtų grįžti taip pat sparčiai, kaip ir išvyko. Tuomet mūsų kraštas pradėtų keltis ant kojų. Tikiuosi taip ir bus Augustinai.

Diana M.